

सइति मोक्षमोक्षशास्त्रं अनुचित्य उपादेयत्वेन ज्ञात्वा ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ उवाचेति जनकं प्रति प्रेषणं मतिं संवादाथं न त्वज्ञानापनयाथं मोक्षार्थं मोक्षशास्त्रार्थं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

भीष्म उवाच समोक्षमनुचित्यैव शुक्रः पितरमभ्यगात् ॥ प्राहाभिवाद्य च गुरुं श्रेयोर्थी विनयान्वितः ॥ १ ॥ मोक्षधर्मेषु कुशलो भगवान्प्रब्रवीतु मे ॥ यथामे म
नसः शांतिः परमा संभवेत्प्रभा ॥ २ ॥ श्रुत्वा पुत्रस्य तु वचः परमर्षिरुवाच तं ॥ अधीष्वपुत्र मोक्षं वै धर्मांश्च विविधानि ॥ ३ ॥ पितुर्नियोगाज्जग्राह शुको धर्मभृतां वरः ॥
योगशास्त्रं च निखिलं कापिलं चैव भारत ॥ ४ ॥ स तं ब्राह्म्याश्रिया युक्तं ब्रह्म तुल्यं पराक्रमं ॥ मेने पुत्रं यदा व्यासो मोक्षधर्मं विशारदं ॥ ५ ॥ उवाच गच्छेति तदा जनकं
मिथिलेश्वरं ॥ स ते वक्ष्यति मोक्षार्थं निखिलं मिथिलेश्वरः ॥ ६ ॥ पितुर्नियोगमादाय जगाम मिथिलां नृप ॥ प्रष्टुं धर्मस्य निष्ठां वै मोक्षस्य च परायणं ॥ ७ ॥ उक्तश्च मा
नुषेण त्वं पथा गच्छेत्यविस्मितः ॥ न प्रभावेण गंतव्यं तं रिक्षचरेण वै ॥ ८ ॥ आर्जवेणैव गंतव्यं न सुखान्वेषिणा तथा ॥ नान्वेषव्यां विशेषास्तु विशेषा हि प्रसं
गिनः ॥ ९ ॥ अहं कारो न कर्तव्यो याज्ये तस्मिन्नराधिपे ॥ स्यात्तव्यं च वशे तस्य स ते छेत्स्यति संशयं ॥ १० ॥ स धर्मकुशलो राजा मोक्षशास्त्रविशारदः ॥ याज्यो मम
सयद्भूयात्तत्कार्यमविशंकया ॥ ११ ॥ एवमुक्तः स धर्मात्मा जगाम मिथिलां मुनिः ॥ पद्भ्यां शक्तौ तं रिक्षेण क्रांतुं पृथ्वीं ससागरां ॥ १२ ॥ स गिरिं श्रुत्वा प्यतिक्रम्य नदी
तीर्थसरां सिच ॥ बहुव्यालमृगाकीर्णात् स्थित्वा वीश्ववनानि च ॥ १३ ॥ मेरोरेश्वरं द्वे वर्षे वर्षे हं मवतंततः ॥ क्रमेणैव व्यतिक्रम्य भारतं वर्षमासदत् ॥ १४ ॥ स देशान्विवि
धान्यश्च श्रीनहूण निषेवितान् ॥ आर्यावर्तमिमं देशमाजगाम महामुनिः ॥ १५ ॥ पितुर्वचनमाज्ञाय तमेवार्थं विचिंतयन् ॥ अध्वानं सोतिचक्राम खचरः खेचर
न्निव ॥ १६ ॥ पत्तनानि च रम्याणि स्फ्रीतानि नगराणि च ॥ रत्नानि च विचित्राणि पश्यन्नापि न पश्यति ॥ १७ ॥ उद्यानानि च रम्याणि तथैवायतनानि च ॥ पुण्या
नि चैव रत्नानि सोत्यक्राम दध्वा ध्वगः ॥ १८ ॥ सोचिरेणैव कालेन विदेहानां ससादह ॥ रक्षितान् धर्मराजेन जनकेन महात्मना ॥ १९ ॥ तत्र ग्रामान् बहु न्यश्नन् बहु
न्नरसंभोजनान् ॥ पल्लीघोषान् समृद्धांश्च बहु गोकुलसंकुलान् ॥ २० ॥ स्फ्रीतांश्च शालियवसैर्हंससारससेवितान् ॥ पद्मिनीभिश्च शतशः श्रीमतीभि रलंकृतान्
॥ २१ ॥ स विदेहानां तिक्रम्य समृद्धजनसेवितान् ॥ मिथिलोपवनं रम्यमाससादसमृद्धिमत् ॥ २२ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ मेरोर्वर्षमिलादतं हरेर्वर्षहरिवर्षाख्यं हैमवंतं वर्षं किंपुरुषाख्यं ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ पश्यन्नापि न पश्यति तुच्छत्वं निश्चयात् वैराग्याद्वा ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥